

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdáiban Kézdi-Vasárhelyt, hova egy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyitléri cikkek stb. intézendők.

Nyitléri cikkek soronként 10 kr-ért közöltnék.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak tőrfogatáért 4 krajczár.
Hivatalos hirdetések külön árszabály szerint számítanak.
Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyegdíj fizetendő.

Előfizetési felhívás.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenként 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyuttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadóhivatala.

Gazdasági állapotok.

Hosszu éveken át tartott nyomott gabonaárak után egész gazdaságunk hatalmas lendületet nyert a gabnaárak hirtelen való felemelkedése által. És ennek jótékony hatását megérzi az ipar, kereskedelem s a társadalom minden része. A mostani bőpénzü földmives mindenestre jobb fogyasztója az ipari termékeknek s jobb vásárlója a kereskedelmi cikkeknek, mint a régi, melynek alig volt annyi pénze, hogy mindennapi szükségleteit fedezze.

Mi székelyek első sorban földmivelők vagyunk s önként következnek, hogy a földmivelő osztály jóllétét megérzi a társadalom minden rétege. Kicsinyből következett az

egészre, csak egy kisebb város piacán is sokkal nagyobb élénkséget látunk, mióta a mezőgazdaság fellendült. Az a kérdés, hogy megdrágult, csak kevés embert, úgy szólva csak a hivatalnok-osztályt sujtja, mert a kereskedő és iparos mindenestre könnyebben szerezheti be kenyerét, ha saját áruinak van vevője s jobb árban adhat tul rajtuk.

Sokan kérdezik, hogy mi ennek az örvedetes változásnak az oka, honnan van, hogy alig egy pár hét alatt, s épen az aratás után, úgy felszökik a gabna ára? A mit előre tözsedei műveltnék tartottak, az csakugyan az oroszországi rozskiviteli tilalom és a német országi rossz termésnek bizonyult.

A jelen pillanatban azonban úgy Német, mint Oroszország az éhínség küszöbén áll. A folytonos esőzések megrontották Németországban a rozstermést, a burgonyatermés még kétséges, az inség kikerülhetetlen s következei kiszámíthatlanok. Miután a rozs a németiségnek legfőbb élelme, már is lártuk azon abnormis állapotot, hogy a buza ideiglenesen olcsóbb, mint a rozs; ha még a burgonya is rothadni találna, a nemzetgazdasági kérdés csakhamar fölülkerekednék mind a politikai kérdéseken. Annyi azonban már is bizonyos, hogy bármi történjék külföldön, hazánk néhány északi megyéinek kivételével, hol inségtől tartani lehet, az aratás nemcsak kielégítő, sőt a szőlővidékek kivételével nem is panaszkodhatunk rossz esztendőről; lesz kivitelnk, tehát lesz élénkség a kereskedésben s hacsak a hadügyminiszter föl nem emészti, a mi épen nem lehetetlen, lesz

főlöslég a költségvetésben s az állam háztartásában. E szerint megnyugvással nézhetünk a legközelebbi jövő elébe.

A közigazgatási törvényjavaslat. A félhivatalos Pol. Corr. budapesti jelentése szerint parlamenti körökben valószínűtlennék tartják, hogy még a mostani ülésszak alatt elintézhető legyen. Ama hirre vonatkozólag, hogy a szabadelvű párt kebelében elégedetlenség uralkodik, nem tagadható, hogy a szabadelvű párt különböző tagjai nem értettek egyet a kabinet eljárásával a reformjavaslata nézve. Ezek az elégedetlen elemek azonban nem csak Tisza bensőbb barátjai közé tartoznak, hanem vannak köztük Szapány benső hivei közül is többen.

Magyarország herceggprimásának kinevezése s a primási székhely áthelyezése kérdésében, mint táviratban jelentik, a bécsi Pol. Corr. arról értesül, hogy azok a hírek, melyek a primás kinevezését és a primási székhely áthelyezését illetőleg a döntést megtörténtnek jelezték, minden alap nélkül valók. A kormány ragaszkodik Samassa jelöltségéhez, ámbár a kuria ellene van e jelöltségnek a miatt az önálló javaslat miatt, melyet Samassa az elkeresztelések kérdésében tett. Több jel arra mutat, hogy a kuria már engedett merev ellenkezéséből. A többi jelöltség, mint például a Hidassy szombathelyi püspöké, csak abban az esetben merülhet fel, ha Samassa kinevezése végképen lehetetlenségnek bizonyulna.

Románia új vámtarifája.

A román kormány most közli a vámtarifa-tételeket, a melyeknek július hó 11-től kezdve a monarchiából importált árucikkek is alá vannak rendelve. A vámtételekből néhány szemelvényt ime bemutatunk.

A czipőre kivetett vámdíjak 100 kilogramonként 400—500 frankig terjednek. Ha tekintetbe vesszük, hogy mostanig közel 5 és fél millió frk

egyetlen része sem bizonyítja annyira, hogy a nemzeti érzés minő csodákat mivelhet. Nem kell hozzá tulságos fantázia, hogy felvonuljon a néző lelki szeme előtt a multnak nagyszerű képe: amott a zsoldos had, mely büszke erejére, biztosra veszi a diadalt, mivel részén van a jobb fegyver, a hadi tudomány és a hadakozás megszokása; emitt egy polgárokból, a harczban járatlan ifjakból alakult honvédsereg, mely nem bir tapasztalással, alig ért a fegyver kezeléséhez s mégis győz. Mert a mi őt lekesíti: az a nemzeti érzés és a szabadság szeretete!

A harmadik csoport a jelvények csoportja. Vannak itt tépett, elrongyosodott zászlók, melyek diadalmas csatákban lengtek és megérdemlenék, hogy oltárok fölött, templomok szentélyében elhelyeztessenek. Vannak továbbá harci jelvények, nemzeti színű kokárdák, unikomot képező és a történezsre nézve megbecsülhetlen értékű okmányok írásban és nyomtatásban. Egész gyűjteménye a 48-as pénznekemnek, magánlevelek, melyek fényt derítenek a nagy eseményekre, rőpiratok, régi újságok, fölhívások, lelkesítő költemények stb. Ebben a csoportban különösen kiválik a hisztorikus elem, még pedig ép úgy nagy, mint apró, de az egésznek hü fölfogásához szükséges vonásokban.

Általában jellemezvén ilyformán az egész kiállítást, csak rövid ték szentelhetünk már a részle

A „Székelyföld“ tárczája.

A szabadságharcz kiállítása.

Irta Tábori Róbert.

(Vége.)

Az arcképek csoportjában ugyszólván majdnem egész teljességgel föltalálhatók mindazok a képes ábrázolatok, melyek az 1848—49-iki szabadságharczunkról és ennek szereplőiről hazánkban, Európában és Amerikában felkutathatók és megszerezhetők voltak. E gyűjteményben 1600 kép van mindenféle fajtájú és nagyságú olajfestményektől kezdve a sok évvel a szabadságharcz lezajlása után készült fényképig s a szabadságharcz alatt elkészült metszett vagy lithographált fényképig. Mig az elsőök bizonyos monumentális jelleggel bírnak és a történeti becshez a művészi érték is hozzájárul náluk, a fényképek egy későbbi nemzedék benső szükségletének megfelelték, a mely tudni óhajtotta, milyenek jelenleg a nagy eseményekben szerepet vitt férfiak, milyen az egykori csaták színhelye stb.; a metszett és lithographált képek pedig többnyire népies jelleggel bírnak, a mennyiben többnyire azzal a célzattal készültek a nagy események közepett, hogy a nép lelkére hassanak, felköltsék érdeklődését és felejtethet-

lenné tegyék előtte a szabadságharcz vezérlő alakjait és kimagasló momentumait.

Érdekes és fölötte jellemző, hogy e gyűjteménycsoportban 205 kép Kossuth Lajost ábrázolja és hogy mind a 205 Kossuth-kép más-más nyomtatásban jelent meg és legnagyobb része külföldi származású. Az egész a legváltozatosabb és nagyon érdekes quodlibet és könnyen áttekinthető kommentárja annak a nagy hatásnak, melyet szabadságharczunk és kimagasló eseményei az egész művelt világra tettek. E fontos kiállítási rész érdekesebbé tételére Pázmándy Dénes és gróf Károlyi Gábor országgyűlési képviselők szintén kiállították a birtokukban lévő és az 1848—49-iki eseményekre vonatkozó tárgyakat. Ezenfelül gróf Károlyi Gábor átengedte a kiállításnak Kossuth legújabb életnagyságú képét is, a melyet az ő megrendelésére Karlovsky Bertalan, a Párisban élő híres magyar művész, csak az imént festett meg.

A második csoportban mintegy 600 fegyver 150 különféle sisak, a népfölkelésekben szerepelt egyszerű harci eszközök: mint kaszák, buzogányok, régi puskák stb. szerepelnek. Lehetetlen e régi, részben már rozsdasáta tárgyakat megillető és nélkül végignézni. Hát ezek az eszközök, a melyekkel a szabadság megvédelmezett? Ilyen kevés, mondhatni gyermeki egyszerűségű fegyverekkel folyt a védelmi harcz? Talán a kiállításnak

Nyílt tér.*

Kézdi-Martonfalva, 1891. aug. 28.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Becses lapja 67-ik számában T. Szabó Lázár ur tollából egy oly tolakodó modorban és zseniális raffineriával megírt szennyes közlemény jelent meg, melynek részletes csafolásával foglalkozni tekintélyemen alulnak tartom. Teszem pedig azért, mert ez a tér az ügy tisztázására hivatva nincs; továbbá azért, mert átlátam, hogy egy olyan hétpróbás raffinirozott banyával állok szemben, kinek összes célja nem más, mint az én dehonosztálásom; továbbá azért, mert én ama felülkritizálást egy minden alapot nélkülöző koholmánynak nyilvánítom.

Én ellentmondásba önmagammal nem jöttem; én most is azt állítom, mit kezdetben állítottam, t. i., hogy én a kérdéses ünnepélyen pénztáros nem voltam. Ha én átvettem Kupán Antal pénztárostól az Ön jelenlétében a saját előlegezéseim és a kiadások fedezésére 50 frtot: arról én pénztárosnak számoltam be. Hogy pedig érintett számadásmat hírlapilag is közöltem, azt azért tettem, hogy az Ön boszútól libegő véres száját bedugjam; erre engem Ön kényszerített a „Székelyföld“ 53-dik számában közzétett azon megrágatlan, biamáns nyilatkozatával: „Czell Ignác ur a begyült pénzekből a cigányokat kifizette, a többi inkasszált.“ (Verba volant, scripta manent.) Hátra a fekete leves!

Szóval: Ön a legujabban kiadott faragatlan és a tisztességtudásnak még árnyékától is, mint az ég a földtől, oly távol járó cikkében 14 frt 25 kr tiszta jövedelmet konstatál — papíron, Ön, a ki a dolgok való állását nagyon jól ismeri; én tehát, kinek bizonyítékok vannak kezeim között, melyek az Ön állításait a sárga földig verik: Önnel minden korrespondenciát megszüntetek, sőt Önt — 14 évnek bokros érdemei alatt görnyedező perfect professzor — rágalmozó, haszontalan embernek nyilvánítom!

Lám, lám, mibe nem üti ez az ember az orrát?! Még az interkalaris jövedelemről és perselypénzekről is megszámoltat!

Tudja-e Ön, hogy melyik testület gabnájába vágta sarlóját? No hát én megmondom: annak, mely hivatva van az Ön arezátnal arezárol az al-arczot leálcázni!

Most pedig ünnepélyesen kikérem: az én nevémet a további hurczolásoktól megkímélje!

Maradtam alázatos szolgálja a tek. szerkesztő urnak.

Czell Ignác,
ref. pap.

„Inter duos litigantes tertius gaudet“, azaz: két czivakodó fél közt a harmadik örvend. Ezt mondja a latin példabeszéd, s tegyük hozzá magyarául még azt is: vagy sir.

Ha oly gondolkodó ember volnék, hogy embertársaim tévedéseit, gyarlóságait csak a nevetség oldalról tekinteném, akkor örvendeni tudnék; de miután minden komikus esetnek megvan a drámai oldala, ennek folytán a k.-martonfalvi Szabó Lázár tanító és tisz. Czell Ignác lelkész urak közt a „Székelyföld“ hasábjain folytatott polemikában én a drámai hatást, azaz: irigységet, ellenséges szándékot, alávaló boszút és hálatlanságot tapasztalom: így ezen eset felett csak szánuházi, sőt sirni tudok.

Megbocsát kedves szerkesztő ur, ha közleményem terjedelmesebb; de én, mint a kézdi-martonfalvi ev. ref. egyházközség jegyzője s így ennek közönsége képviselője, úgy vagyok kénytelen fellépni ezen szomorú ügyben, mint szigorú bíráló, mint ki az egész ügyet ismeri s úgy a támadó tanítót, mint a védekező lelkész uraknak felvilágosítással tud szolgálni.

Azt mondtam fennebb, hogy „ellenséges szándékot tapasztalok“. Igenis és pedig a tanító ur részéről; mert ha ellenséges szándék nem vezetí őt a tiszteletes ur ellen, hogyan válaszolhatott volna Koos ur felhívására oly módon, mint az az 58-ik számban téve van? Hisz ezen válaszában a tanító ur számadási kötelezettséggel a tiszteletes urat terheli, holott pedig számolni mindig az ügylet pénztárosának, nem pedig a több személyből álló rendezők egyikének kötelessége.

Boszúállási szándékot tapasztalok, ezt is a tanító ur részéről, mert azzal vádolja Cz. I. urat, hogy a Martonfalván múlt évben tartott ezredéves ünnepély bevételeit inkasszált, arról nem számolt el, s oly színben tünteti fel, hogy a bevételt elsikkasztotta.

Kedves tanító ur! megbocsát, de ki kell mondanom, nem azt, hogy ez nem igaz, hanem azt hogy ön hazudik!

Allításomat, ime, okmányolom:

Másolat: Jegyzőkönyv. 1891. június 17-én egyháztanács-gyűlés tartatik a lelkészi laknál Martonfalván, ev. ref. lelkész t. Czell Ignác a. a. elnökölete alatt. Jelen vannak: Kupán Antal gondnok, Molnár Ventura, Czell József, Molnár András, Kupán István tanácsosok, Molnár Zsigmond jegyző.

Tanács-közi tárgyalás tüzetett ki:

2. Múlt év június 26-án az egyház javára rendezett majális jövedelméről a mai napon beszámol a rendező bizottság;

mely számadás megvizsgálatván, elfogadtatott s úgy találtatott, hogy ezen majális tiszta jövedelme teszen 1 frt 24 kr, mely összegnek fele a márkosfalvi iskolát illetvén, 62 kr oda átküldetni határozatott, a maradt 62 kr beszállítandó egyháznak pénztárába.

Felolvasás után bezárattott és aláíratott. Czell Ignác ref. pap s. k. Molnár Zsigmond jegyző s. k.

Tessék! ez okmány, még pedig a martonfalvi egyházközség jegyzőkönyvéből kimásolva, melyet a jegyzőkönyvből eredetileg én irtam, onnan én másoltam ki, s melynek valódiságáért felelősséget vállalom.

Már most hogyne hazudott volna ön, kedves tanító ur, június 26-án a „Székelyföld“ 53-ik számában, midőn az ön által meg nem történtnek szövegeztetett számadás már június 17-én megtörtént és pedig nem a lelkész ur által, kit ön számadási kötelezettséggel gyanúsít, hanem a számadásra kötelezett bizottság által és pedig nem „ugy, a hogy“, hanem úgy, a mint kell.

Hát nem boszuló szándék, kedves tanító ur, úgy az 53-ik, mint az 58-ik számban megjelent hírlapi közleménye? [Hisz ha önt boszúálló díhe nem vezetí, hogyan tudott volna vakon nekirontani egy oly pályatársra jó hírnevének, kinek az egyházi törvények értelmében minden szennytől tisztának kell lenni és ki hívei elismerése szerint az is?

Igenis, boszuvágy vezetí őt; mert csak prima furia megütni be olyas valamibe, melyről tiszta meggyőződésünk nincs, míg ellenkezőleg, ha jó szándék vezet, még a téves uton járó is igaz utra terelni: ez az erény.

Azonban ön e helyett mit tett? Hová ragadta önt képtelen embergyűlölete? Miket handabandáz ön össze a 67-ik számban? Megfontolta-e ön akkor, midőn fekete tintájánál feketébb gondolatait egy köztiszteltetlen álló fiatal egyn beszennyezése végett papíro-ra tette, hogy mit cselekszik? Nem pirult el önnek lelkiismerete ily merénylet elkövetésénél? Ha el nem pirult, akkor igazat adok önnek évekkal ezelőtt ezen tisztelt hírlap hasábjain önmagáról tett azon nyilatkozatának: „Szegény ember, mit busulsz, mikor semmid sincsen?“

Ezek előrebocsátásával legyen szíves, kedves tanító ur, azt eltérni, hogy a kérdéses ügylet számadását — mint ki azt levezette — a történelemhez hűen előadjam.

A martonfalvi egyháztanács-gyűlésben 1891. június 17-én jelen voltak a fenti jegyzőkönyvben irt presbiteriek.

Lelkész tiszteletes Czell Ignác ur a gyűlésben előterjesztette, hogy július 1-én jön az esperes ur az egyházközséget felülvizsgálni, s ámbár a márkosfalvi iskola képviselete a múlt évi majális számadására nem jelentkezett, mindazáltal czélszerűnek látja ennek is az elintézését, hogy restancia ne maradjon.

Ezen számadás előttém és a presbiterium előtt következőleg folyt le:

Kinyilvánította tiszteletes ur, hogy a majális végeztével pénztáros Kupán Antal úrtól átvett 50 frtot azon összeg fedezésére, melyet ő a majális költségeire sajátjából előlegezett.

Ezen kiadásairól a presbiterium jóváhagyásával elszámolt, kezén maradt 4 kr, ezt átadta fennevezett pénztárosnak, és mint a jegyzőkönyv igazolja, 62 krban a márkosfalvi iskola meg van részesítve, s hogy ezen összeg a mai napig is a pénztárosnál van, annak sem a lelkész ur, sem a martonfalvi presbiterium, sem a pénztáros nem oka, lévén kötelessége minden követelő félnek követelése után nézni.

Hogy pedig a számadást csupán a martonfalvi presbiterium vette be, annak oka rejlik azon kölcsönös bizalomban, mely a két osztózat hatóság közt fennáll, és ha ezen számadás Márkosfalva részéről elfogadható nem volna, akkor is semmi esetre ön, Szabó Lázár ur, bírálhatná el ezen számadást, hanem miután az egyik testület helybenhagyta, a másik testület.

A számadásra vonatkozólag megjegyzem, hogy a számadáskor kinyilvánította lelkész ur, hogy 1 frt 50 kr szalag árát nem ő fizette ki, hanem ön, s midőn én kértem, hogy kiadásaiból töröltesse, lelkész ur oda hivatkozott, hogy neki ön ugyanannyival tartozik, bizik önnel fennálló jó viszonyban s ezt egymás közt el fogják intézni. Ezért kiadásban maradt.

De ez nem olyan értelemben szalmazás, minő ön által említve van; ez csak egy kis alaki hiba, mely egy becsületes ember jellemét be nem szalmazhatja; utóljára is fizesse meg ön azon szalmás 1 frt 50 krt, ezt lelkészünk a szalagok árába befizeti s a számadás számtani rendben lesz.

Molnár Ventura 80 kr fuvarbér követelése kifizetését igazolja az alábbi nyilatkozata:

„Alulírott, miután én még a majalist megelőző időben tartoztam tiszteletes Czell Ignác urnak 1 frt 50 krral, bizonyítom, hogy számadásában 15. tétel alatt kiadásba helyezett 80 kr a zenészek kifizetéséért nekem ki volt és ki van fizetve. Molnár Ventura s. k.“

A borszámadásra nézve annyit tudok, hogy a bor-elárusítással megbízott Gál András és neje bevett a borból és összes borvizekből 28 frt 70 krt, és Csekme Ádám követelésére csupán a borok vételárában fizetett Czell Ignác ur az ön kezéhez kézbesítés végett 29 frt 25 krt, tehát többet 55 krral, a melyet a tiszta jövedelem rovására be se számolt. Igazol Gál András alábbi nyilatkozata:

„Mi alulírottak, mint kik a K.-Martonfalván tartott ezredéves ünnepély alkalmával a bor-elárusításával meg voltunk bízva, bizonyítjuk, hogy tiszteletes Czell Ignác, Szabó Lázár tanító és Kupán Antal tanító urnak az összes eladott borok és borvizek árában 28 frt 70 krt számoltunk át. Gál András sk. Gál Andrásné sk.“

Ez tehát ismét mindkettő okmány az ön hazugsága ellen.

Hogy a rendező bizottság 30 liter megmaradt bort egy bornemissza pap pinczéjébe letesz, annak értékesítésére vagy elosztására nem jelentkezik s a dugaszolatlan anyag kárba vész: annak nem a megtámadott pap, hanem önök összes rendező urak az okai.

Mint hogy felvilágosító adataimból kitűnik, hogy tisz. Czell Ignác ur a rászórt hírlapi rágalomban teljesen ártatlan, azt kérem én a tisztelt martonfalvi tanító úrtól, valja be őszintén, hogy kolmányai által bizonyos alattomos czélt akart elérni s megboszulni magát azon 50 frt jutalom megtagadásáért, melyet ön meg nem érdemelt. De miért épen a lelkészen? miért nem az összes iskolaszéken, mint a mely azt megtagadta? Kár azért, mert én, mint iskolaszékünk egyik tagja, megmondom itt a nyilvánosság előtt, hogy mindaddig, míg ön kötelessége teljesítésében (nem értem a postai kötelességet, mert ezt kalákába végi) oly buzgalmat fejt ki, mint eddig: nemcsak a 100 frt honorárium felére, hanem az összes 100 frtra nem számíthat. Megboszulni magát azért, hogy erőlyes új lelkészünk kezelése alatt az iskola összes jövedelmeit saját javára el nem harcolhatja. (Tekintsen bele ön az iskolaszék legközelebbi jegyzőkönyvébe, ott ezen állításom magyarázatát megtalálja.)

Ön utolsó közleményében azt mondja: ön és a tiszteletes ur közt s egyáltalában az egyházi téren fokozat vagy rangkülönbséget nem ismer.

Én ellenkezőleg vélekedem.

Nevetségos volna, ha a római pápa ő szentsége és Milánó utozáin a halottak előtt végig éneklő barátok ezen ön által hirdetett axiomát gyakorolnák.

Ugyisintén az is nevetségos lenne, — ha ön jövőre bármilyen tisztán ápolná az eddig dudával felnőni engedett „Ur szőlőjét“ — hogy önnel az erdélyi püspök ő méltósága valaha bruderschaftot innék.

Bizony, bizony! kedves tanító ur, van különbség mindenütt és lenni is kell!

En legalább, akárhogyan álmódja ön a Szücs-féle bajusz története folytán az egyenlőséget, abban a véleményben vagyok, hogy bizony a pap nagyobb ember, mint a tanító.

Tizennégy évi bokros érdeme koszorujába három pálmalevéltre gyászos betűkkel ráírom:

Elsőre: a magyarvölki esetet.

Másodikra: a K.-né asszonnyal való esetet.

Harmadikra: az 1888. évben K.-Martonfalván a papválasztás alkalmával egy a közönség mint a nt. esperes ural szemben elkövetett eljárását, és ha ezen három levél azon a koszoron ott sötétlik, tessék annak fényes oldalával tovább is dicsekedni.

Ezek után legyen szabad nekem a tanító ur részére a következő erkölcsi leczkével szolgálni:

1. Hazudni nem becsület.
2. Rágalmazni nem szabad.
3. A boszúállás nemtelenség.

A martonfalvi presbiterium nevében pedig komolyan kikérem, miszerint ha ön annak a testületnek nem tagja, annak hatáskörébe ne vegyüljön!

Annak határozatát ön, mint egy egyházközségi tag, megfelelőbbé teszi; de valakit számadásra vonni önnek jogában nincs!

Mi tudjuk, mi a saját kötelességünk, ezért ön-höz tanácsért nem megyünk!

Sutor ne ultra crepidam!

Molnár Zsigmond,
egy. k. jegyző.

* E rovatban megjelent közleményekért felelősséget nem vállal a szerk.

Szülők figyelmébe!

Vidéki szülők figyelmébe, kik leányaikat Brassóban szándékoznak taníttatni, ajánlja magát egy a legjobb hírnévnek örvendő tanítónő. Ugyanitt idegen nyelvekből és zenéből is nyerhetnek oktatást a növénydek, s teljes ellátás mellett megnyugtató felügyeletben részesülnek. Szíves megkeresések t. Prohászka Matild urnőhöz intézendők. (Brassó, buzasor 8. sz.)

Sz. 4412—91.

Arverési hirdetmény.

Kézdi-Martonfalva község és közbirtokos-sága tulajdonát képező „Halaság” erdő (120 hold 822 □ öl) nyilvános árverésen eladandó.

A kikiáltási ár 3000 frt, mely három egyenlő részletben fizetendő.

Az árverés f. évi november hó 3-án d. e. 9 órakor Martonfalva község házához tüzetik ki, miről árverezni szándékozők azon hozzáadással értesíttetnek, hogy az árverési föltételek a jegyzői irodában Martonfalván és alattiírtnál a hivatali irodában megtekinthetők.

Kézdi-Vásárhely, 1891. aug 28

Gábor Péter,
főszolgabíró.

Háromszékvármegye alispánjától.

Szám 12014—1891.

Pályázati hirdetmény.

Háromszékvármegye törvényhatóságánál, Kézdi-Vásárhely város székhelylyel rendszerített kézdi-orbai járási állatorvosi állás lemondás következtében megüresedvén, ezen, évi 400 frt fizetés és 200 frt utazási általánnyal javadalmazott s az 1886. évi XXI. t. cz. 80 §-a alapján főispáni kinevezés útján betöltendő állásra pályázat hirdettetik.

Felhivatlak pályázni kívánók, hogy az 1883. évi I. t. cz. 1 §. és az 1888. évi VII. t. cz. 133. §-ában megkivánt minősítettséget igazoló okmányokkal felszerelt és szabályszerűen bélyegzett pályázati kérésüket folyó évi szeptember hó 15-ig bezárólag Háromszékvármegye főispánja, hatolykai Potsa József ur ő méltóságához nyujtsák be.

Az állásra való kinevezéssel egyszersmind a vármegyei tisztviselői nyugdíjintézetbe való kötelező belépés is egybe van kötve.

Sepsi-Szentgyörgy, 1891. aug. 29 én.

Szentiványi Miklós,
alispán-helyettes.

Sz. 2818—1891. k. i.

Értesítés.

A kézdivásárhelyi alsófoku ipariskolába az 1891—92-ik iskolai évszóló beírások a községi elemi leányiskola helyiségében szeptember hó 9., 10. és 11. napjain naponként délután 5—7 óráig eszközöltnének.

Felhivom az iparos-mestereket, hogy tanulóikat a jelzett napokon okvellenül irassák be, mivel ellenesetben az 1884. évi XVII. t.-cz. 157-ik §-át szigoruan alkalmazni fogom.

Beírás alkalmával az ujra-oltási bizonyítvány az iskola igazgatója előtt felmutatandó.

Tandij 2 frt, mely a beíratáskor fizetendő.

Kézdi-Vásárhelytt, 1891. augusztus 29-én.

Bartók Károly,
f. biz. elnök, polgármester.

Magyar királyi államvasutak.

Keleti vonal.

Menetrend.

Érvényes 1891. június hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1891. június hó 1-től.

A l l o m á s o k				A l l o m á s o k			
	Vegyes vonat	Sze- mély- vonat	Gyors- vonat		Vegyes vonat	Sze- mély- vonat	Gyors- vonat
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)			Kis-Kapus (vendéglő, elágazás N.-Sze- ben felé)	(érk. ind.)	12.53	
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)	4.20	7.23		(ind.)	10.47	1.18
Botfalva		4.48	7.47	Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk. ind.)	12.28	2.49
Földvár		5.07	8.03	Nagy-Enyed	(ind.)	1.08	3.47
Mogyorós		5.26	8.23	Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vá- sárhely felé)	(érk. ind.)	1.35	4.07
Apáca		5.42	8.37		(érk.)	2.21	4.40
Köpecz		6.02	8.57	Gyéres (elágazás Torda felé)	(ind.)	2.31	4.52
Agostonfalva		6.09	9.04		(érk.)	3.08	5.20
Alsó-Rákos		6.26	9.20	Kolozsvár (vendéglő)	(ind.)	3.18	5.26
Homoród		6.55	9.46		(érk.)	5.14	6.52
Kacza		7.12	9.59	Nagy-Várad (vendéglő)	(ind.)	6.08	7.40
Bene		7.32	10.20		(érk.)	10.44	11.51
Erked		7.52	10.36		(ind.)	11.04	12.09
Héjasfalva (elágazás Sz.-Udvarhely felé)		8.23	11.03	Budapest	(érk.)	6.35	8.40
Segesvár (vendéglő)	(érk. ind.)	8.46	11.19				
Medgyes	(ind.)	8.53	11.29				
		10.09	12.37				

Brassóból Bukarest felé a személyvonat indul d u 12.20 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 19 és reggel 5.15 perczkor.

Héjasfalva—székelyudvarhelyi vasut.

Héjasfalva	indul délelőtt 12.04	Székely-Udvarhely	indul délután 3.15
Székely-Keresztur	12.40	Bögöz	3.45
Nagy-Galambfalva	1.19	Nagy-Galambfalva	4.11
Bögöz	1.37	Székely-Keresztur	4.48
Székely-Udvarhely	érkezik reggel 2.11	Héjasfalva	érkezik este 5.22